...ी लक्ष्मीनारायण प्रगट प्रतिमा पदमाळा.

એઓને પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ત્રીભોવન જેઠાલાલ દવે

ડ્રોઈંગ સ્કુલ માસ્તર.

સાયલા નિવાસી.

આવૃત્તી બીજી, પ્રત ૧૫૦૦

અમદાવાદ

ધી ગુજરાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૬૦ સને ૧૯૦૩

મુલ્ય રૂ. ૦-૨-૦

श्री लक्ष्मीनारायण प्रगट प्रतिमा पदमाळा.

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ત્રીભોવન જેઠાલાલ દવે

ટંકારા સ્કુલ માસ્તર.

સાયલા નિવાસી.

આવૃત્તી બીજી, પ્રત ૧૫૦૦

અમદાવાદ

શ્રી ગુજરાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૬૦ સને ૧૯૦૩

મુલ્ય રૂ. ૦-૨-૦

પ્રસ્તાવના.

શ્રી લક્ષ્મીનારાયણની પ્રતિમા વિશે મેં આ પદમાળા બનાવી છે તે પ્રતિમાની પ્રથમ ઉત્પત્તિ, ચમત્કાર સ્થળાંતર થવું ને ભગત ધનાને સ્વપ્નામાં પ્રસન થવું તે વિષે ટુંક હેવાલ નીચે પ્રમાણે આપું છું તે વાંચવા તસ્દી લેશો.

ગુજર સુતાર નામે ભગત ધનજી કે જેના બાપદાદા પ્રથમ આટકોટ પાસે જસદણ તાબાના ગામ ભોંયરાંમાં રહેતા હતા, શાખે ભાલોડીઆ કહેવાતા, ભગત મજકુરના બાપ વિભાની સ્થીતી નબળી થવાથી ભગત ધનાએ તે ગામ છોડી દીધું. ને પોતાના કુટુંબ સહીત ધ્રોલ તાબાના ગામ ઈટાળામાં આવી રહ્યા. ત્યાં પોતાનું ગુજરાન ચલાવવાની સાથે ઇશ્વર ભજનમાં દીવસો નિરગમન કરતા હતા. બાદ ભગત મજકુરની મરજી તીર્થયાત્રાએ જવાની થવાથી, પોતે દશ વર્ષ સુધી તીર્થ યાત્રા કરી બાદ ઘેર આવ્યા. તે વખતમાં તેના મનમાં એવી ઉત્કંઠા ઉત્પન્ન થઇ કે હવે તો કોઇ પ્રભુની પ્રતિમા મળેતો સેવા પુજા કરીએ ને ઇશ્વર ભજનમાં દિવસ નીરગમન કરીએ એવા વિચારમાં તેનું મન હમેશાં રહેતું. તેજ અરસામાં તેને સ્વપ્નું થયું કે ખીરસરા પાસેના ગામડામાં એક આપરને મારી જુગલ પ્રતિમા તેના ખેતરમાંથી હળ હાંકતાં પૃથ્વીમાં મળી આવશે તે લઇ તારી પાસે આવી બળધની માગણી કરશે તો તેને ગમે તે બળધ આપી મારી પ્રતિમા લઇ તેની સેવા પુજા કરજે. હું તારાપર અને

તારા કુટુંબપર પ્રસન છું આ સ્વપ્નુ થયું તેજ વખતમાં ખીરસરા પાસે એક નાના ગામડામાં આયર કે જે ખેતીનો ધંધો કરતો હતો તે હળ લઇ પોતાને ખેતર ખેડવા ગયો. ત્યાં પ્રથમ હળ ફેરવતાંજ પૃથ્વીમાંથી શ્રી લક્ષ્મીનારાયણની જુગલ મૂર્તિ નીકળી આવી તે મુર્તિને હનુમાનજીની જાણી, આયર મજકુરે ખેતર પાસેના રાફડા પાસે ઉભી કરી પોતે ઘેર આવ્યો, બાદ તેનો એક બળધ તુરત મરી ગયો તેથી તેના મનમાં સદરહુ મુર્તી વિષે સંકલ્પ વિકલ્પ થવા લાગ્યો ને તેજ વિચારમાં તે નિંદ્રાવશ થવાથી તેને પણ સ્વપ્નું થયું કે તું મુઝાઇશ નહીં: જે મારી મુર્તી તેં તારા ખેતરમાં રાફડા પાસે ઉભી કરી રાખી છે તે મુર્તી લઇ ધ્રોલ તાબાના વચલા ઇટાળામાં ગુજર સુતાર નામે ધનજી કરીને મારો અનન્ય ભગત છે તેની પાસે જા ને તેણે બે સારા વાછડા પાળ્યા છે તેમાંથી તારી ખુશી પડે તે લઇ મારી પ્રતિમા તેને આપજે એટલે તારી વ્યાધી દુર થઇ જશે. આવી રીતે સ્વપ્નું થવાથી તે આયર મજકુર શ્રી લક્ષ્મીનારાયણની જુગલ પ્રતિમા લઇ ઇટાળે સદરહુ ભગત ધના પાસે ગયો તેને દુરથી આવતો દેખી ભગત તેના સામા ગયા ને શ્રી પ્રભુની પ્રતિમાને દંડવત્ કરી પોતે પોતાની કાંધપર પ્રતિમા લીધી અને આયરને કહ્યું કે આ પ્રતિમા બદલ તારે શું લેવા વિચાર છે. ત્યારે આયરે બળધની માગણી કરવાથી, તેને છુટ આપી કે મેં આ બે વાછડા પાળ્યા છે. તેમાંથી તારી ખુશી પડે તે લઇ લે આ સાંભળી આયર ઘણો ખુશી થયો ને બળધ લઇ પોતાને ગામ ગયો.

શ્રી પ્રભુની પ્રતિમાને ભગત ધનાએ ધામધુમથી પધરાવી સેવા

પુજા કરવા માંડી અને સ્ત્રી પુરૂષ બંને માણસે પોતાના ઇષ્ટ દેવને મોક્ષદાતા જાણી સેવા પુજામાં ને તેમનું ભજન કરવામાં વખત કાઢવા લાગ્યા. પોતાના પ્રત્યે ભગતની એકાગ્ર વૃતિ નિશ્ચય છે કે નહીં તે પારખવાને વાસ્તે ઠાકોરજીએ નીચે પ્રમાણે લીલા કરી :—

એક દિવસ ભગત કામના પ્રસંગથી બહાર ગામ ગયા હતા પછવાડે ઘરને આગ લાગવાથી તમામ ઘર સરસામાન સાથે બળી ગયું તે સાથે લક્ષ્મીનારાયણની પ્રતિમા પણ દગ્ધ થઇ તેથી તેના તમામ અવયવો જૂદાજુદા થઇ ગયા દરમ્યાન ભગતનું તુરત ઘરે આવવું થયું ને જેવો આ બનાવ તેની નજરે પડયો કે બેભાન જેવા થઇ ગયા ને મનમાં નિશ્ચય કર્યો કે હવે ઠાકોરજીની આપણાપર અવકૃપા થઇ માટે દેહ રાખવો વૃથાછે એવું ધારી ઠાકોરજીની પ્રતિમાના અવયવો સમુદ્રમાં પધરાવવા સારૂ એક કોથલીમાં નાંખી સાથે લીધા ને પોતાના પ્રથમના નિશ્ચય પ્રમાણે પોતે પણ જળ પ્રવાહ લેવા નક્કી કરી દ્વારકાં તરફ ચાલી નીકળ્યા, ને ચાલતાં ચાલતાં દ્વારકા નજદીકમાં એક વડ આવ્યો, ત્યાં પ્રતિમાની કોથલી ઊંચે બાંધી પોતે સુતા હતા તેવામાં સ્વપ્નું થયું કે તું અકળામાં ને મારી પ્રતિમાના તમામ અવયવો એકત્ર ગોઠવી તેપર શ્રી લક્ષ્મીનારાયણનું નામ લઇ તારા જમણા હાથથી પાણી છાંટીશ એટલે તારી મનકામના પરિપુરણ થશે. ભગતને સ્વપ્નાનો પૂરો વિશ્વાસ હતો, માટે તે પ્રમાણે કરવાથી પ્રતિમા અખંડ જોવામાં આવતાં ભગત ઘણા ખુશી થયા ને પ્રતિમાને શિરપર લઇ પાછા પટાળે આવ્યા, ને ત્યાં ચોરામાં પ્રતિમાની સ્થાપના કરી પ્રથમ માફક સેવા કરવી શરૂ કરી પણ ભગતનું ચિત્ત ત્યાં સ્થિર નહિ થવાથી ઠાકોરજીની પ્રતિમાને

લઇ સંવત ૧૭૮૭ની શાલમાં શ્રી ટંકારે આવ્યા. ઇટાળે પ્રથમ સ્થાપના થવાથી હાલ ત્યાં ઠાકોરજીની ગાદીની હમેશાં સેવા પુજા થાય છે ને તે લક્ષ્મીનારાયણનું ઇટાંળું એ નામથી આજ પણ ઓળખાય છે.

ટંકારામાં ઠાકોરજીની પ્રતિમાની સ્થાપના પ્રથમ ચોરામાં કરી તેની સેવા પુજા કરવા લાગ્યા ઠાકોરજીની ભગત ધનાપર પુરણ કૃપા હતી, કેટલેક વરસે ભગત ધનાએ સ્વર્ગવાસ કર્યો. તેને બે દીકરા નામે જેરામ ને ભગવાન હતા, તેમાં નાના દીકરા ભગવાન ભગતે ઠાકોરજીની સેવા કરવા માંડી. તે ભગવાન ભગતને પણ બે દીકરા હતા, તેનું નામ રૂડો ને આણંદ તેમાંના રૂડા ભગતે સેવા કીધી રૂડા ભગતને ચાર દીકરા નામે જાગો, લાલો, આંબો ને પ્રેમજી હતા તેમાં જાગા ભગતે ઠાકોરજીની સેવા કરી છે, જાગો ભગત ગુજરી ગયા બાદ તેને એકજ દીકરો નામે કડવો ભગત હતા તેણે ઠાકોરજીની સેવા શુદ્ધ ભાવથી કરી બાદ ભગત કડવે સ્વર્ગવાસ કીધો તેને એકજ દીકરો નામે શામજી તે મહા ભગતરાજ ને મુળ પુરૂષ ધના ભગતની વૃતી જેવાજ હતા તેણે ઠાકોરજીની સેવાપુજામાં ને ભજન કીરતન ને પદ ગાવામાં પોતાની આખી જીંદગાની ગુજારી ને આખરે શ્રી ઠાકોરજીની કૃપાથી સવંત ૧૯૪૮ના માગશર માસમાં મોક્ષપદને પામ્યા તેને પાંચ દીકરા નામે કલ્યાણ, માધવજી ભાણજી, નાનજી ને નથુ એ નામે છે તેમાંના ભગત માધવજી હાલ ચાલતા વખતમાં ઠાકોરજીની સેવા પુજા ખરા અંતઃકરણથી અને ભક્તિભાવથી કરી લાવ લે છે આ માધવજી ભગત ધના ભગતથી સાતમી પેઢીએ છે, સિવાય ધના ભગતના પરિવારમાં લગભગ ભણે

માણસો હશે તે તે બધા સારી રીતે પોતાનું ગુજરાન કરી શ્રી લક્ષ્મીનારાયણનું ધ્યાન કર્યા કરે છે.

ઠાકોરજીની પ્રતિમા પ્રથમ ઓરામાં પધરાવેલ તે ઉપર આવી ગયેલ છે બાદ સંવત ૧૮૮૮ ની સાલમાં ઠાકોરજીના સેવક મોઢ બ્રાહ્મણ ત્રવાડી હરજીવન સુખદેવે દેવળ બંધાવ્યું ને તે દેવળને ત્રવાડી રગનાથના દીકરા નામે માધવજીની ઓરમાન મા જસુબાઇએ સંવત ૧૮૮૮ ની સાલમાં ઇંડુ ચડાવ્યું ને ત્રવાડી હરજીવને ઠાકોરજીની પ્રતિમાને અંદર પધરાવી હાલ તે દેવળમાંજ બિરાજે છે અને દેવળના આમળના ભાગમાં મંડપ ગોઠવી તેની ઉપર કાચના તખ્તા ને છબીઓથી સારી રીતે શણગારી વધારો કરેલો છે.

ત્રવાડી મજકુરના વંશજો હાલ ટંકારામાંજ રહે છે.

શ્રી લક્ષ્મીનારાયણની પ્રતિમાને હમેશાં સાંજ સવાર આરતી વખતે ધુપ કરવામાં આવે છે, આ રિવાજ પ્રથમથી ચાલ્યો આવે છે. આ પ્રતિમા ઘણીજ તેજસ્વી અને ચમત્કારી છે હાલના વખતમાં પણ જે માણસ તેની ખરી આસ્થા રાખે છે તેની મનમાં ધારેલી કામના પરિપૂર્ણ કરે છે તે સત્ય છે.

આ લક્ષ્મીનારાયણના મંદીરમાં સ્વસ્થાન શ્રી મોરબીના નામદાર દરબાર સાહેબ તરફથી સાધુ બ્રાહ્મણ ને અભ્યાગત લોકોને લોટ દાળનું સદાવ્રત અપાય છે.

આ મંદીર ખાતે કાંઇ જાગીનો ગરાશ તેમ ઉપજ નથી અને બાર માસીક હજારો રૂપીઆનું ખરચ થાય છે, તે ફકત શ્રી લક્ષ્મીનારાયણના પ્રચંડ પડચાથીજ ચાલે છે. દેશ પરદેશના હજારો લોકો

દરશન કરવા હર હમેશ આવ્યા કરે છે તેને ભગત તરફથી સારી રીતે માન આવકાર મળે છે, તે ખાતે ભગત માધવજીની મનોવૃત્તી સારી જોવામાં આવી છે. એજ સંવત ૧૯૫૪ના કાર્તિક વદ ૯ ગુરૂવાર.

લી. હું છું ઠાકોરજીનો દીનદાસ.

પ્રસિદ્ધ કર્ત્તા.

શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ સત્ય છે.

શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ પ્રગટ પ્રતિમા પદમાળા.

મંગળાચરણ જોગ આશા.

પતિરે શ્રી કમલા આનંદ આપો. દાસ ગણીને મહાદુઃખ કાપો.
પ્રભુતા ધરીને દુર કરો પાપો. શરણુમાં લઇને સેવક થાપો—પતિ.
રાત દીવશ હું જપું તુંજ જાપો. હ્રદય વીશે દયો ભકિતનો છાપો—પતિ.
ત્રીભોવન તનના ટાળોને તાપો. પ્રભુ ગુણ ગાવા મતિ શુદ્ધ આપો—પતિ.

પ્રાણનાથ યુદ્ધ તો સુખે થકી કરોરે સુખે થકી કરોરે—એ રાગ.

લક્ષ્મીનાથ જોડી હાથ નીત તો નમોરે. ભલા નીત તો નમો.
મનુષ્યો દેહ મળ્યો ચાલ્યો જાય છે. સમો.
નરલોક પરલોક દેવલોકમાંરે ભલા દેવ લોકમાં. ૧
અનાદી સ્વરૂપ આતો ચૌદ લોકમાં.—લક્ષ્મી.
ભકતપાળ છે કૃપાળ દીનના દયાળરે ભલા દીનના દયાળ. ૨
લક્ષ્મીનાથ નામ લેતાં ટળે કાળ જાળ.—લક્ષ્મી.
ગજરાજ કર્યું કાજ કરૂણા કરીરે. ભલા કરૂણા કરી. ૩
અજા મેળ છેલો ખેલ. દીલમાં ધરી.—લક્ષ્મી.
વીદુર ભાજી જમ્યા રાજી. ભાવે તો કરી ભલા ભાવે તો કરી. ૪
પ્રલ્હાદ ઉગાર્યો રૂપ નૃસિંહ ધરી—લક્ષ્મી.
ખરી ભકિત કરી મુકિત પામ્યા છે ઘણારે ભલા પામ્યા ઘણારે. ૫

પ્રભુ પદ આવી કાંઇ રાખી ન મણા—લક્ષ્મી૦
એવા નાથ જોડી હાથ. નીત તો નમોરે ભલા નીત તો નમો. ૬
ત્રીભોવન તનમન અરપી રમો.—લક્ષ્મી૦

રાગ વણઝારો.

શું વર્ણુવે રસના મારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી.
પૃથ્વીથી પ્રગટયા પ્રભુજી સુણી ધના ભક્તની અરજી.
કીધી સ્વપને વાતુ સારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૧
પછી પ્રેમથી પુજન કરતા. અતિ હરખ હૈયામાં ધરતા.
નીત નમતા નરને નારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૨
એક દીવસ થયો ઉત્પાત. અગ્નીએ કીધી ઘાત.
થઇ દગ્ધ પ્રતિમાં પ્યારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૩
મહા દુઃખ સાગમાં ભક્ત. છોડી સંસાર થવા વિરક્ત.
મન મરવું નિશ્ચય ધારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૪
નિજ ભક્ત દુઃખી છે દુઃખથી. પ્રભુ સ્વપ્ને બોલ્યા મુખથી.
ધન્ય ટેક ભક્તિ ભારભારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૫
બેગા ભાગ કરી એક ઠામે. નીર નાંખ્યું પ્રભુને નામે.
પેખી પ્રતિમા પુરી પ્યારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૬
પછી પ્રતિમા ત્યાંથી લઇને. ગામ પટાલામાં થઇને.
રહેવા ટંકમાં ધારણુ ધારી આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૭
બહુ ચમત્કારો આહીંયા કીધા, પ્રભુ પ્રગટ પડચા તો દીધા,
વાત લખતાં લાઉ છું હારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૮
ધન ભાગ્ય ટંકારા વાસી. નીત દરશન દે અવીનાશી.
બર ત્રીભોવન ભક્તિ તારી. આ પ્રતિમા પડચો ભારી. ૯

ધનાશ્રી.

કર તું નારાયણ સેવા; હાંરે પ્રાણી કર તું નારાયણ સેવા.
શેવા કર્યાંથી મહા સુખ મળશે; મોક્ષ રૂપી મેવા.
હાંરે પ્રાણી કર તું નારાયણ શેવા.
પ્રથમ શેવા કરી તે મહા સુખ પામ્યા. ધના ભગત જેવા.
હાંરે પ્રાણી કર તું નારાયણ શેવા.
શેવા કીધી શુદ્ધ માધવરગનાથે, દેવળ બાંધી દેવા, હાંરે પ્રા૦
શુદ્ધ શેવાથી મુક્તિ પામ્યા, શ્યામ કડવા કેવા. હાંરે પ્રા૦
દાસ ત્રીભોવન અહો નિશ ઇચ્છે, નામ નારાયણ લેવા.
હાંરે પ્રાણી કર તું નારાયણ શેવા.

રાગ ગોરીકંદરની લાવણી.

ગામની અંદર મંદીર સુંદર, દેવળ દીપે બહુ સારૂં;
લક્ષ્મીવરપર જાઉ નીતવારી, જુગલ રૂપ લાગે પ્યારૂં.—ગામની.
પ્રથમ પોળમાં પ્રેમે પેસતાં, સીખર ધજા ફરકે ચારૂં.
દરશન થાતાં દુર રહે છે. કામ ક્રોધ મદમોહ મારૂં.—ગામની.
આદમ કરો દેદાર દયાળું, નીલકંઠ ડમરૂં ધારૂં.
ગજાનંદ હનુમાનની સાથે, ગંગજટા ઉભીઆવારૂં.—ગામની.
દીપમાળ દેવળમાં દેખો, પેખો પ્રેમે પરશાળું;
હાંડી ઝુમર ઉપર લટકે, દીપ તણી અગણીત હારૂં.—ગામની.
ડકડક ડકટકોરા બાજે, બે બાજુ બે ઘડીયાળું;
દર્શન દેવા શેવા કાજે, સમય સુચવે દીલદારૂં.—ગામની.
આરસાબ બહુ વેલ બુટ્ટાથી, કમાડ કીમતી આકારૂં;

ચાંદીમાં ચતુર બન્યાં છે, સુવર્ણ રેખા મહીયારૂં—ગામની.
સિંહાસન શોભા બહુ સારી, સ્થંભે સુક રહ્યા ડારૂં;
નારાયણ નીરખી મન રીઝે, માથે છત્ર તણી હારૂં.—ગામની.
મોર મુગટ મકાકૃત કુંડળ, ચક્ર ગદા હસ્તે ચારૂં;
શંખ પદમ બે કરમાં છાજે, રાજે લક્ષ્મી વામાગું—ગામની.
પીતવર્ણ પીતાંબર સારા, પ્યારા ફેંટા ફુલદારૂં;
નાથ નીરંજન નીરખી નીત્યે, મોહી રહે મનડું મારૂં—ગામની.
કોટ કોટીયા મોટ મોટીઆં, મોતી સાચ્ચા પરવાળું;
કોટ કાંઠલી સાથ ઉતરી, કટી મેખલા ફલદારૂં —ગામની.
હીંડોળો હરખેથી જોતાં, શીલ્પ કળા અકળીત દારૂં;
માતંગ મેનાં મોર બીરાજે, પડખે પરીયું પેમાળું —ગામની.
શ્રાવણમાં શ્રીનાથજી પોતે, હીંડોળે ઝુલે જારૂં ?
દેવદુંદભી ગગને ગાજે, છાજે સ્વર્ગ સમુ સારૂં —ગામની.
શ્રાવણ વદ આઠમ મધરાતે, દરશન જન્મતણા જાણું;
પુરલોક મહાથોક થોકથી, નીરખે નારાયણ નાણું —ગામની.
વૈકુંઠ જોવા પાતીક ખોવા, જો મનડું થાએ તારૂં ?
દીવાળીના દીનમાં દેખો, લક્ષ્મીવર મંદીર પ્યારૂં —ગામની.
મંદીર સામે નોબત ગાજે, ધીનકટ ધીનકટકટ તાણું;
સરણાઇ સુરનાદથી નાસે, પાપ પોકારી પુરબારૂં —ગામની.
અનકોટ ઓછવ છે મોટો, લોક જમે લાડુ દાળું.
સાધુસંત સદા વ્રત કારણ, સેવક ધરતા નજરાણું —ગામની.
સમય સમયની શોભા કહેના, નહીં ચાલે ચીતડું મારૂં;
અલ્પ બુદ્ધિ દુસ્યાર જાણજો, સાગરથી બીરૂબારૂં —ગામની.

અમત સામજી રહે રામજી, કામ રહીત ચીતડું મારૂં;
સુદ્ધ ભાવથી કરતાં સેવા, લેવા મુક્તિ પુર પ્યારૂં —ગામની.
સરોવર તીરે શેહેર સાયલા, મુળ વતન જાણો મારૂં;
દાસ ત્રીભોવન કરે વીનંતી સુખ આપજો નીત સારૂં—ગામની.

પાટણના નૃપ નથી તુજ મેહેલે એ રાગ.

નારાયણ છબી નીરખો નેણે, સકળ નરો નારી.
બહુ જોયું છે ધારી, પ્રીતથી પ્રતીમાઓ પ્યારી. મહા મનોહર
જુગલ છબીસી નવ દીઠી મે ક્યાંઇ. એ ટેક. નારાયણ.
પૃથ્વીથી પ્રગટયા સુંદર સ્યામ, બીરાજ્યા ધના ભકતને ધામ.
અવીચળ આપ્યું પદ નીજ ધામ, એવા છે આદ્ય ચમત્કારી. નારાયણ,
તોડવા ભક્ત જનોના ત્રાસ, ઈંટાલે પ્રથમ કીધો વાસ. પધાર્યા
પછી ટંકારા ખાસ આપણા ભાગ્ય ગણો ભારી. નારાયણ.
તે જો મય મુખડાં જોતાં જન. પૂર્વના પ્રાશ્ચીત થાય પતન્નાં
સુખનો સીંધુ ઉલટે તન મુર્તી છે. મહા મંગળકારી. નારાયણ.
લક્ષ્મીવર જોતાં ઉપજે લેહેર, મટી જાય ચોરાશીનો ફેર.
મળી જાય મુકિત સર્વેપેર. ત્રીભોવન વદે એમ વાણી. નારાયણ.

ક્ષત્રી કલંક એ રાહ.

ધન્ય ધન્ય ટંકારૂં સારૂં ગામ લાડીલા લક્ષ્મીપતી નમું રે.
મધ્યે ધુરંધર શોભતું ધામ લાડીલા.
હાંડી ઝુમર તણો નહીં પાર લાડીલા.
તે જો મય તખતા છે અપાર લાડીલા.

આરસાબ ચાકીમાં અક્રુર. લાડીલા.
કોટી કારીગરી કમાડે છે પુર. લાડીલા.
સિંહાસને લક્ષ્મીનાથ છબી છેલ. લાડીલા.
જોતાં રંગ તણી જામી રહે છે રેલ. લાડીલા.
મહા મનોહર મુર્તી છે જોડ. લાડીલા.
તેણે નીરખતાં પુરા થાય કોડ. લાડીલા.
મોર મુગટમાં મોતી ભરપુર. લાડીલા.
વંકીયાધે તોરા લટકતા પુર. લાડીલા.
ભવ્ય તીલક શોભતું છે ભાલ લાડીલા.
કોટીચંદ્ર તેજ ચાંદલો કપાળ. લાડીલા.
કોટ કાંઠલીને કોટીયાં અપાર. લાડીલા.
માંહે મોતી તણી માલ છે વિશાળ. લાડીલા.
કર્ણ કુંડળ છે રત્નથી જડીત્ર. લાડીલા.
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ છે પવિત્ર. લાડીલા.
જરીયન વાધા જુજ વાધરાય. લાડીલા.
ધરી ફેંટા માંહે જરી ઝળકાય. લાડીલા.
શોભાશીંગાર તણો નહીં પાર. લાડીલા.
અલ્પ બુદ્ધિ હું શું કરું એ ઉચ્ચાર. લાડીલા,
નીત નીત નમું જોડી બને હાથ. લાડીલા.
સદા રાખજો આ સેવકને સાથ. લાડીલા.
વેદ વીરંચીન પામ્યાં આપભેદ. લાડીલા.
એવા અતિત છો જગથી અભેદ. લાડીલા.
નામ નારાયણ લેતાં પાપ જાય. લાડીલા.
તેણે નીરખતાં મહા સુખ થાય. લાડીલા.

ભગત માધવજી ધન્ય તુજ ભાગ્ય. લાડીલા.
પ્રભુ પ્રીતેનીજ હાથથી પુંજાય. લાડીલા.
પ્રીતે નીરખવા મનમાં હુલાશ. લાડીલા.
રંક ત્રીભોવન જાણો આપ દાસ. લાડીલા લક્ષ્મીપતી નમુંરે.

દીનનો દયાળ છોડી કેને શરણે જાઉં એ રાહ.

ધન્ય ધન્ય ધામ લક્ષ્મીનાથનું જુઓને.
નેણે નીરખી જુગલ છબી પાપ તો ખુઓને.
નીત નીત નામ લક્ષમીનાથનું લહોને.
ચતુર ભુજ ચમત્કારી ચીતમાં ચહોને. ધન્ય.
લક્ષ્મીનાથ જોડી હાથ મુખથી કહોને.
જન્મ મરણ જાય સ્વર્ગ સુખ તો સહોને. ધન્ય.
શુદ્ધ ભાવ હૃદયમાંય રાખી જો રહોને,
પુર્ણ કામ કરત શામ વિપત્તિ દહોને. ધન્ય.
ચમત્કાર છે અપાર લક્ષમાં લહોને.
ત્રીભોવનદાસ જાણી ગોદમાં ગૃહોને. ધન્ય.

જય અંતે થશે એ રાહ.

પાતીક તો જાશે લમીનાથ નીરખશે. પાતીક તો.
અંબર ધર્યાં પલવટે પીળા વંકીવાંધ પેંચ છે લીલા.
કનકલીન, નીતનવીન, જામા જરકશી લક્ષ્મીનાથ.
મયુર મુગટો મુસ્તકે ધર્યાં; કર્ણ કુંડલો રત્નથી ભર્યાં;
મોત નમાલ, તીલકભાળ; આયુધ કરવશે. લક્ષ્મીનાથ.

આતી વીશાળકોટ કોટીયા. મણી જડાવ મોટ મોટીયા.
જુગલ રૂપ બહુ અનુપ મન મારૂં હરી. લક્ષ્મીનાથ.

—(૦)—

ભુપતી લીયો દીલધારી પદ્માણી હોય ન્યારી એ રાહ.

જુગલ રૂપ શોભા છે સારી, તે નારાયણ નીરખો નરનારી.
મહા મનોહર મુર્તી મંગળ. જળ હળ જોડ સ્વરૂપ.
પ્રગટ પ્રતિમા વામ અંગમાં લક્ષ્મી લાંછન રૂપ.
ચતુરભુજ અતિ ચમત્કારી. નારાયણ.

મુખાર્વિંદ સુખ સાગર જેવું નેહ ભરેલાં નેણ,
ગોળાકાર બે ગાલ ઉપરે. કુંમ કુંમ બીંદુ કેણ.
કેપાળે કનકપટી પ્યારી. નારાયણ.
મચ્છ કચ્છ વારાહ અંગમાં નરસિંહ વામન રૂપ.
ફરસુ રામશ્રી રામ બીરાજે કૃષ્ન દ્વારકા ભૂપ
દસે રૂપ દરશન દે દાડી નારાયણ.

ખટ દરશન શોભા બહુ સારી. મંગલ, સીંગારી થાલ.
પાંચ બજ્યે પોઢી ઉઠયાનાં, આરતી સંધ્યાકાળ.
સયનના અતિ સુખકારી. નારાયણ.

મુક્તિ મળવા ઇચ્છો મનમાં નીરખો લક્ષ્મીનાથ.
શુદ્ધ ભાવથી કરી લ્યો દરશન. જોડી બંને હાથ.
ત્રીભોવન વંદે વારંવારી. નારાયણ.

મહાકુમારીકા છે રૂપાળી—એ રાહ.

જુગલ મુર્તી લાગે છે મુને પ્યારી, દાડી દાડી નમે છે નરનારી,
વીચારી ધારી તેજનો અંબાર મોહકારી. જુગલ.
ગામ ટંકારામાંહી બીરાજે, નામ લક્ષમીપતી કામ લાજે,
કોટી કીર્તી ગામોગામ ગાજે, જોડ રૂપ ભર્યાં કુપ, છે અનુપ,
મોટા ભુપ નમે વારંવારી. જુગલ.
કોટ કોટીયાં બીરાજે છે પ્યારા, હીરા હાર શોભે છે ઉર સારા
શિર મુગટ બીરાજે રવીતારા, હાંરે મુખશાલ તીલકભાળ,
મોતન માળ છે વિશાળ મહામંગળકારી. જુગલ.
નવીન વાધા બિરાજે અંગ નિત્યે, રંગબેરંગી ફેંટા સુ રીતે,
તોરા લટકે છે લાલપાઘ પ્રીતે, ચંદ્ર લેજ તણું તેજ,
સુખ સેજમાં રમેજ, સદા સીતળકારી. જુગલ.
દેવ દરશનથી મહા દુઃખ જાયે; ભવોભવના પ્રાતીક પ્રલે થાએ.
અતિ આનંદ ઉર વરતાએ, એવા સામ લેતા નામ,
મળે ધામને વીરામ મહા મોક્ષકારી. જુગલ.
સીંહાસન શોભા જુઓ સામી, શીરછત્ર રહ્યા છે બહુ જામી,
મધ્યે આપ બીરાજે બહુ નામી, મુખ નુર જોઇ ઉર,
ટંકપુર ચકચુર અતિ આનંદકારી. જુગલ.
શુદ્ધ ભાવે સેવા થાય સારી, ધરે ધીરજ આજુપણુ ધારી,
મન મોહીત માધવદાસ ભારી, એવા નાથ જોડી હાથ,
બીડી બાય, રહું સાથ. એવી વરતી મારી. જુગલ.
ત્રસ ત્રીભોવન આપનો જાણી, દયા દ્રષ્ટી કરોને સુળ પાણી,
જેથી જીવ નીત વંદુ એવી વાણી, રાખો પાસ, જાય ત્રાસ,

મરીખદાસ ઉર આશ, સુખ માગું સદા એ મોરારી. જુગલ.

તોરા તોરારે લટકે છે પાઘ તોરારે મેં વારી પાઘ તોરા તોરારે.
નીત નીત મુગટ નવીન બીરાજે. મેં મોહું મનમોરા. તોરા.
જુદી જુદી જાતના જરકસી જામા. ફેંટામાં ફુલ દોરા. તોરા.
જુગો જુગ જાચે ભગત માધવજી; ત્રીભુવન તન તોરારે. તોરા.

લક્ષ્મીણી લાવણી—રાહ.

લક્ષ્મીના પતી નિરખો નરનારીરે, મંગળ સુખ, જોતાં
સુખ; જાય દુઃખ; વીપત ભુખ; એવા શ્રી હરિરે. લક્ષ્મી.
પુરણ ભાવથી ભક્તિ જે કરેરે, સદા સહાય પ્રભુજી
આય વૈકુંઠરાય પકડે બાંય ભક્તાધીન ભારીરે લક્ષ્મી.
પ્રગટ પ્રતિમાં આ, પડયો છે ભારીરે, સુંદર શ્યામ, લક્ષ્મી.
વામ, ટંકારા ગામ મોટુ ધામ, જુઓને ધારી ધારીરે લક્ષ્મી.
સેવક હું સદા ત્રીભોવન તારોરે, રાખો પાસ, જાય
ત્રાસ. મરીખદાસ, ઉર આશ રાખું છું તમારીરે. લક્ષ્મી.

જા જા દુરાચારી નારી— એ રાહ.

નેણે નીરખો નરનારી, છબી સુંદર છે સારી, મુર્તી લાગે
મોહકારી, પ્રભુ પ્રતિમા છે પ્યારી જોતાં જોડ રૂપ ધારી, મળે
મોક્ષ તણી બારી. નેણે.
પ્રભુને નમું છું પાય, સદા ગુણ ગાઇને મોહ લાગ્યો મનમાંય હૈયે
હરખાઇ નેણે.

ફુંજનારી તણો વાલો, માથુ ચારતો ગોવાળો, એવો નંદ તણો.
વાલો કાન કોડીલો છે કાળો નેણુ.
એ દેવનો છે દેવ, મોટા મુનીવર શેવે, શીવ બ્રહ્માદીક જોવે વેદ
નેતી નેતી કેવે છબી સુંદર છે સારી. પ્રેમે જોતાં લાગે પ્યારી.
ભક્તિ ત્રિલોકમાં તારી મુખે માગું છુ મોરારી, એવા અનાથના
નાથ, નમું જોડી બંને હાથ. નેણુ નીરખો નરનારી.

ઝુલો ઝુલો હીંડાળે ઝુલો પુરૂષોતમ પ્યારા—એ રાહ.

નમો નમો શ્રી લક્ષ્મીનાથ નારાયણુ પ્યારા
ભવસાગર ઉતરી પાર મળે સુખ સારાં
આપ નામ તણો પ્રતાપ મહા સુખકારી.
દુ;ખ દાવાનળ દુર જાય મળે સુખ ભારી
મહા મંગળકારી રૂપ પ્રભુનું પ્યારૂં
નીત નીરખો નેણુ નેહ ભરી તો સારૂં
બહુ કર્યા ભક્તોના કામ, નામ લેતામાં
મળી મુક્તી મીરાબાઇ કૃષ્ન કહેતામાં
પ્રહ્લાદ અને ગજરાજ અજામેળ જાણો.
વળી કુબજા મેનકા નાર તરી પરમાણો
ગાળ શેઠ શુદ્ધ ભક્તિ ઉરમા લીધી
વળી નરશી નાગર તણી સહાયતા કીધી
પાંડવ કીધી સહાય ભક્તો નીજ જાણી
વળી વ્રજ તણી સૌ નાર મહેર બહુ આણી
એવા ભક્તાધીન ભગવાન. નારાયણુ નીરખો

ધન્ય ભાગ્ય ટંકારા ગામ પ્રભુને પરખો.
રહું ઝાલાવાડ શુભ પ્રાંત સાયલા ગામે.
છું જેઠાલાલનો સુત ત્રીભોવન નામે.
આ દાસ તણી દીન અરજ ઉરમાં લેજો.
મહા મહેર કરી મહારાજ ભક્તિ આપ દેજો.

કલ્યાણ ટુકો (સાહસન કીજે નૃપતિ આમ)—એરાહ

નેણે નીરખોને નાથ લક્ષ્મીના જુગલ મુરતી સુખકારીરે.
પુજ્ય પ્રતીમા પ્રેમથી જોતાં પાપ તાપ પોકારીરે નેણે.
નામ લેતામાં કામજ થાય. ચતુરભુજ એવા ચમત્કારીરે. નેણે.
દાસ ત્રીભોવન દયા કરોને. સુખ આપો દુઃખને વીદારીને. નેણે.

---*---

હોરી.

નીરખોને વસંત વિહારીરે નીરખોને.
ઉત્સવ આધ વસંત તણો જે.
શુદ પાંચમ માઘ પ્યારી
અંગ ગુલાબી સફેદી વાઘા. પાઘવંકી રંગદારી,
શોભત શિર સારી નીરખોને.
ફાલગુન શુદ પ્રતિ પદથી મળે.
સેવક મંડળી સારી સંતવસંતના રાગ આળાપે,
દધ મૃદંગને તાળી, ઝમક ઝાંઝ બાજે અપારી નીરખોને.
ફાલગુન શુદ પુનમે પ્રભુના,
દરશન છે દુઃખહારી; રંગ બે રંગી. અંગમાં અંબર.

હેમતણી પીચકારી; પ્રભુ કર લાગત પ્યારી. નીરખોને.
ફુગ્રુન પ્રતિ પદને દિવસ પ્રભુ
ખેલત ડોળ અપારી, કેશર કેશુ ગુલાબી રંગોથી; અતિશય
છડતવારી. ભીંજત પુરના નરનારી. નીરખોને.
પુરજનો પ્રભુને નિરખીને વદે આનંદ ઉરભારી.
ફગવાતણી સૌ ઝોળી ભરીને નીરખે નાથ નિહાળી.

મંડપનું વર્ણન તોટક છંદ.

બરનન કરૂં મુખ મંડપનું
અદભુત અતિશય કામ ઘણું
કરી કારીગરી નક લાયજરી
રંગ બે રંગ અર્ક સોનેરી ભરી
છે ચોરસ સ્થંભ બીરાજે ખરા
વળીયા વળીતાક વિશેષ વડાં
મધ્ય મંડપ સનમુખ તાક વડો,
ઝળકે જરી જોત બીલોર ભર્યો
કરી કાંગરી કાચતણી કલગી
નીચે નાજુક કોર રહી વળગી
કરી પુતલાં જે મુકયાં ફરતાં
સહુ લોક જુએ નખરાં કરતાં
બહુ વાનર ત્યાં વિશ્રામ કરે.
સીંહ કેશરી સાવજ ફાલ ભરે.
મોર પોપટને પરીયો ઉપરે

કરે બાત બજાવે મૃદ ગખરે
જુઓ મંડપ અંદરમાંજ જડી
જળ હળ બીરાજે જ્યોત ખરી
રંગ લાલ ગુલાબ ભર્યો ઉપરે,
ફરતી ફરી કોર બે રંગી ખરે
દ્વારપાળ જુઓ દીવ્ય દેવતણા.
સીંગાર શોભા નહીં રાખી મણા
કટીએ લટકે છે કટાર અસી
વામ હસ્તે સોનેરી છડીજ વસી
જય વિજય જોડ સ્વરૂપ ખરૂં
બરનન મુખથી હું શું જ કરૂં
રંગ રૂપ અનુપ જોઈ નજરે
ચીત ચોટી રહે પ્રભુજીને મજરે
કહે બરનન નાથ હીંડોલા તણું
શુદ્ધ ભાવ ત્રીભોવન, લાવી ભણું

નારાચ છંદની ઢબ વાજામાં ગવાતી

મંડલ મંડપમાં બીરાજે પાંચ હીંડોલા પુરા
મધ્યમાં મહા હીંડોળો ચડેલ ચાંદી ચકચૂરા ૧
માતંગ મોર શોર કરે પરીખું પ્રેમથી ભરી
ઝુલતનાથ લક્ષ્મી સાથ નીરખો નેણે તો ભરી ૨
બને બાજુ બીલોર કાચ રંગીન ને રૂપેરી સાજ

ઝુલત બાલ નંદલાલ ધરી સોનેરી શીરતાજ ૩

ભગંત શ્યામ સુત માધવ શુદ્ધ સેવામાં શૂરા
ઝુલાવે નાથ હાથ દોરી ઝાલી પ્રેમથી પૂરા ૪
વૈકુંઠ પુર સુર પુષ્પ વૃષ્ટી થાય છે.
ઝાંખી જોતાં ત્રીભોવન જન્મ મરણુ જાય છે ૫

રાગ (આજ બહુચરાજી બેઠયાં રંગ શુ ભરી)

નેહશુ ભરી બલાજી નેહશું ભરી આજ નાથ નીરખ્યા મેં નેહશું ભરી.
ચાંદી દાંડી મોર માતંગ મુસ્તક પર ચમ્મર ઢોળે છે પડખે પરી. આજ.
જુગલ સ્વરૂપ રૂપ ઝુલે હીંડોળે ઝળકે સોનેરી જામા જરી. આજ.
મોર મુંગટ શીર શોભે સુંદરવર. હીરા માણેક માંહે મોતી ભરી આજ.
ભવસાગરને તરવા ત્રીભોવન હેતે. નીહાળો આજ હરી આજ નાથ. આજ.

સોરઠ.

લાડીલા લક્ષ્મીનાથ જોડી હાથ. નારાયણુ નમું નીતરે. પ્રભુજી પ્રીતે પ્રીતે
તેજોમય છબી શોભે સારી પ્રેમે જોતાં લાગે પ્યારી
દરશનથી દુખ જાય. ભવસાગર બીતેરે લાડીલા.
ઘણા ભકતને ગુર્જર નાત જાણો, પ્રસન પ્રભુજી થયા પ્રમાણો
સ્વપ્નામાં સાક્ષાત વદનથી વધ્યા પ્રીતેરે લાડીલા.
સુદ્ધ હૃદયથી રહે નીરંતર, ખરી ટેક રાખી મન અંદર,
મન વાંછીત કરે કામ ચતુરભુજ ચડી ચીતેરે લાડીલા.
પરદેશ પડ્યા છે મોટા નામ નારાયણુ જાણો ન છોટા
દુર દેશના લોક આવે માનતા મીતેરે લાડીલા.

દાસ ત્રીભોવન ઔદીચ જ્ઞાતે દ્વીવેદી સંજ્ઞા બ્રહ્મ છે નાતે.
નારાયણુ રટુ નામ ગાઉં ગોવીંદ ગીતેરે   લાડીલા.

ઝીંઝોટી

પ્યાર પ્યાર કરીલે તું પ્રાણી પ્રભુની સાથે પ્યાર
માત ઉદરમાં ઉંધે શીરે કરતો તું પોકાર.
દયા લાવી દીન નાથે છોડયો, ભુલી ગયો સૌભાર, બાર, કરી લે. ૧
બાળપણું રમતામાં ખોયું તરૂણે તરૂણી તાર.
વૃદ્ધપણે ઘર ચીંતા ચોટી. તોય ન સમજયો સાર   કરી લે. ૨
પાપ કર્મ કરી પેટ ભર્યું, તે બચવા ન રાખ્યું બાર.
અંત સમે જમ આવી પહોંચ્યા પડવા લાગ્યો માર.   કરી લે. ૩
સંત, સોબત સદ્દગુરૂની સેવા સંસારે એ સાર.
દાસ ત્રીભોવન વદેવદનથી વીઠલ કરશે વાર.   કરી લે. ૪

—(૦)—

ઇંદ્ર સભાની ગજલ.

મંગલ મુર્તી નીરખવાથી મોક્ષની મતિ.
રાત દિવસ હ્રદય માંહે આનંદ દે અતિ.   ૧
નિત વીમલ વદન જોતાં જાયે કુમતી.
નારાયણુનું નામ લેતાં આવે સુભમતિ.   ૨
કપટ ઝપટ લપટ લાગે, નામ ઉચરી.
વીકટ સંકટ દુર કાઢે એવા શ્રી હરી.   ૩
અનાથ નાથ છે પ્રભુ આ જગતના ધણી.
સદાદ્ધ દારવીંદ રાખો જાદુ કુળ મણી.   ૪

પૂર્ણું ભાવ લાવ લેવા વખત આખરે.
ચુકી જાતાં જગત માંહી જન્ગો ને મરે. ૫
પુર્ણું ભાગ્ય આપણા છે માની લ્યો સહુ
લક્ષ્મીનાથ નીરખવાનો લાવ છે બહુ. ૬
કુશળ દ્રષ્ટી વૃષ્ટી નાથ લક્ષ્મીના કરે
ત્રીભોવનદાસ દુખ હેતથી હરે. ૭

દાણુ માગે કાનો દાણુ માગે એ રાહ.

શ્રાવણુ માસે શોભા શ્રાવણુ માસે હાંરે હરી હીંડોળે
(૨) જોઇ પાપ નાસે શોભા શ્રાવણુ માસે.
પાંચ હીંડોળા છે પાસ પાસે હારે તેમાં ચાંદી (૨)
હીંડોળે અવિનાશી. શોભા શ્રાવણુ માસે,
મધ્યે લક્ષ્મી નારાયણુ નિવાસે હાંરે બંને બાજુ
(૨) લાલજી વિલાસે શોભા શ્રાવણુ માસે.
પુરા પારણા બીરાજે ત્રણુ પાસે હાંરે ચાંદી બીલોરી (૨)
રંગીત રાસે શોભા શ્રાવણુ માસે.
ભગત માધવ ઝુલાવે હુલાસે હાંરે નેહ લાગ્યો
(૨) ત્રીભોવનદાસે શોભા શ્રાવણુ માસે.

દાણુ માગે કાનો દાણુ માગે એ રાહ.

નામ લ્યોને, નારાયણુ નામ લ્યોને; હાંરે મુખે
લક્ષ્મી નારાયણુ, એમ કહોને, નારાયણુ નામ લ્યોને
જુઓ જુગલ સ્વરૂપ જુગ ધારી; હાંરે લાગે
તેજોમય મુરતી પ્યારી. નારાયણુ.
મોર મુગટ મોતીડે તો જડીયાં, હાંરે માથે પુષ્પોના
હાર તો પડીયા નારાયણુ.
નવલ વાધા નીહાળો અંગ નીત્યે. હાંરે માંહે

શોભે છે ફેંટા રીતે. નારાયણ.
ચતુરભુજ સ્વરૂપ ચમત્કારી; લાગી ત્રીભોવન
તનમાં તાળી. નારાયણ નામ લ્યોને.

ઝીંઝોટી.

નામ નામ લેને મનવા લક્ષપતીનું તું નામ.
સંસ્કારથી, સગા સહોદર સકળ મળ્યા આ ઠામ.
માત પીતા સુત બંધુ નારી. કોઇ ન આવે કામ કામ લેને. ૧
રાત દીવસ ભજ રમાપતીને હૈયે રાખી હામ.
જન્મ મરણ દુઃખ કાપી સર્વે દેશે પ્રભુ નીજધામ લેને. ૨
હરી હરી હેતે મુખે કહેતા કાંઇ ન બેસે દામ
મારગ મુક્તિ મળવા સહેલો નવ છોડો દીન જામ લેને. ૩
ત્રીભોવન તનમન અર્પી કહે છે. ધન્ય ટંકારા ગામ.
પ્રગટ પ્રતિમાં પ્રભુ બીરાજ્યા લક્ષ્મીજી છે વામ લેને. ૪

છંદ ગરબીમાં ગાવાનો.

પ્રથમ નમી ગણેશ (૨) પાય લાગું હું પ્રીતથીરે.
સમરૂં સારદાજી માત. બુદ્ધિ આપો સુ રીતથીરે.
કરૂં મુખથી વખાણ. લક્ષ્મી નારાયણ ધામનારે.
મહેર કરો મહારાજ ગુણગાઉ પ્રભુ નામનારે.
મચ્છુ કાંઠા મોઝાર એક ટંકારા ગામ છેરે.
પુર મધ્યે મંદીર લક્ષ્મીનારાયણનું ધામછેરે.
દેવ દરવાજે દ્વાર રંગીત મેડી છે રાજતીરે.
બન્યો બંગલાનો ઠાઠ, જ્યાં નોબત વાજતીરે.
મેડી ઉપર માહારાજ ગુરૂ શામદાશ શોભતારે.
કરે ગીતાનો પાઠ, એક આસનથી ઓપતારે.
પ્રથમ દરશન દેદાર, નીલકંઠ માહાદેવનારે.

અંબા ગવરી ગણેશ. હનુમંત કરો શેવનારે.
પાછી વળી પરશાલ, પ્રીતે નીરખો નેણુથીરે.
શેવક મંડલીનો સાથ, પદ ગાયે સુવેણુથીરે.
હાંડી ઝુમરનો ઠાઠ, દીપ હાર છે શોભતીરે.
તેજ તખતા અપાર, બંને ઘડીઆળું ઓપતીરે.
રંગ મંડપ સુરગ, બીલોર ગોળા છે સંગમાંરે.
શ્રાવણ માસે શ્રીનાથ, ઝુલે હીંડોળે રંગમાંરે.
દ્વાર પાળ બંને બાર, જય વિજયની જોડ છેરે.
કેડે લટકે તલવાર, હાથ છડી સોનેરી છેરે.
રૂપે રસેલ કમાડ બારશાખ બહુ શોભતુરે.
સિંહાસન સુંદર ગરૂડ પરીયુંથી ઓપતુંરે.
હવે નીરખોશ્રીનાથ, લક્ષ્મી સાથે શ્રી શામળારે.
શીર છત્ર તણી હાર. બાંધ્યા સુવર્ણ આમળારે.
મોર મુગટ મહારાજ પાઘ શોભેછે વાંકડીરે.
તોરા લટકે છે લાલ, શેરૂં મોતીની સાંકડીરે.
વડા વાઘા વિશાળ, નીત નવાનવાં છાજતારે.
રંગે બે રંગી લાલ, જરી ફેંટા બીરાજતારે.
કોટ કોટીયાં અપાર, ગળે દુંપીઓ છે તાલમાંરે.
હીરા જડીત સુહાર, મોતી શોભે છે માલમાંરે.
ઉર ઉતરીની સાથ, કનક કાંઠલી કીશોર છે રે.
માતા મુસ્તક મુગટ. ગળે ઝરમરની ઠોર છે રે.
શંખ ચક્ર ગદા હાથ, પદમ શોભે છે પાણુમાં રે.
જળાં હળાં ફુળા શાપ, જાણે કરણું બાણુમાંરે.
ભમર વાંકા વિશાળ, બંને ગાલ બીંદુ લાલ છે રે.
કરી કેશરની આડ, ચંદ્ર આંકલો કપાળ છે રે.

મુખતણું જોઇ સુર, ઉર આનંદ તો થાય છે રે.
આંખી જોતાં જાદવ, જન્મ મરણ તો જાય છે રે.
પ્રથમ પ્રગટયા શ્રીનાથ, ભગત ધનાના ભાવથીરે,
આવી ઇટાળે ગામ, ભગત તાર્યા શુ નાવથીરે.

પછી ટંકારા ગામ, પ્રભુ પધાર્યા પ્રેમથીરે.
દેવા દરશન દેદાર, નીત કરોને નેમથીરે.

સુત સામજી માધવ સેવા કરે શું ભાવથીરે.
વડાં ગણો તેનાં ભાગ્ય પ્રભુ પુજી લે લાવથીરે.

શુભ સંવત ઓગણીશ ઉપર પચાશની સાલ છેરે.

ભલો ભાદરવો માસ, તિથિ તેરશનો તાલ છેરે.

શુદ્ધ પક્ષ શનીવાર, ગુણ ગાયા અવીનાશીનારે.

સરવે પાપ તાપ ટાળો ત્રીભોવનદાશનારે.

મંદીર શોભાનો રાશ.

મંદીર શોભા કહું તે તમે શાંભળોરે.
નામ લક્ષ્મીનારાયણનું દીસે ઘરોરે. મંદીર

પુર મધે મંદીર મહા શોભતુરે.
શીખરબંધી દેવળ અતી ઓપતુંરે. મંદીર.

પરથમ દરશન કરો નીલકંઠનારે.
અંબા ગીરજા સાથે હનુમંતનારે. મંદીર.

પછી પરશાલ નીરખો પુરા પ્રેમથીરે.
દીપમાળા પુરાય નીત નેમથીરે. મંદીર.
ટક ટકોરા ઘડીઆળું બંને થાય છેરે.

હાંડી તખતા ઝુમર ઝલકાય છેરે. મંદીર.

મંઅળ મંડપ બીરાજે મુખ આગળેરે.
બીલોર ગોળા લટકે છે તેની પાસળેરે. મંદીર.

બંને પોળીઆ પ્રભુના બહુ શોભતારે.
કુડે કપટે આવે તેને કાપતારે. મંદીર.
બારસાખ ચાંદીનાં ચકચુર છેરે.
સીંહાસન કમાડ ભરપુર છેરે. મંદીર.
કૃશ્ન કથા આવણાં થાય છેરે.
સકળ સમાજ મળીને પદ ગાય છેરે. મંદીર.
પ્રભુ પ્રતિમા શણગાર હવે સાંભળોરે.
દાસ ત્રીભોવન દીન કરૂણા કરેરે. મંદીર.

રાશ બીજો.

વારી જાઊંરે શણગાર સુંદર રૂપનેરે.
ઝાંખી ઝાંખી જુઓને જુગલ રૂપનેરે. વારી.
મોર મુગટ બીરાજે જુદી જાતનારે.
વાંકી પાઘે તોરા ભલી ભાતનારે. વારી.
જડાવ કુંડળ શોભે છે પ્રભુ કાનમાંરે.
કનકપટી બિરાજે કપાળમાંરે. વારી.
ગળે દુપીઓ જડેલ હીરા સાથમાંરે.
શંખ ચક્ર ગદા છે હરિ હાથમાંરે. વારી.
લીલા પીળા ગુલાબી લાલ રંગમાંરે.
ફેંટા વાઘા જરીઅંન પ્રભુ અંગમાંરે. વારી.
કોટ કાંઠલીને કોટીઆં અપાર છેરે.
હીરા માણેક મોતીના ઘણા હાર છેરે. વારી.
બાજુબંધ ઝરમર બહુ શોભતીરે.
નાક નકવેશર વાળી ઓપતીરે. વારી.
સુંદર શણગાર શોભા કહું કેટલીરે.

અલ્પ બુદ્ધિ ત્રીભોવન એટલીરે. વારી.

રાગ કલ્યાણ.

લક્ષ્મીના પતિ; ગહન તુજ ગતિ મુનીયો મથ્યા ઘણા.
ન ચાલી જ્યાં મતિ;

મચ્છ કચ્છને વરાહ રૂપે નૃસિંહ વામન જેહ.
રામ કૃષ્ણને બોધ કલંકી; અવતારો પણ તેહ. લક્ષ્મી.

ઇંદ્ર ગંદ્રને કુબેર સાથે, ચોરાશી જે સિદ્ધ.
દેવ રૂષીને મુની સરવે; કરી સ્તુતિ વિધ વિધ. લક્ષ્મી.

શીવ સનકાદીક બ્રહ્મા સાથે; મોટા મોટા દેવ.
વેદ વિરંચી ભેદ ન પામ્યા; કરી તમારી શેવ. લક્ષ્મી.

નિરંજન નિરાકાર નીશ્ચે, આદી જ્યોતિ સ્વરૂપ.
નેતી નેતી વેદ પોકારે; અતીત જગ અનુપ. લક્ષ્મી.

સ્વર્ગ મૃત્યુને પાતાળે; તું ત્રણ ભુવનનું ભુપ.
સદૈવ ભાકત તારી દેજો, ત્રીભોવનને ઉર. લક્ષ્મી.

ગુરૂ મહારાજ લાગું પાય એ રાહ.

નારાયણ નીરખો નીત્યે પ્રતિમા પ્રેમથી પ્રીતે.
જુગલ રૂપ સ્નેહથી જાંખી હૃદયમાં ભાવ શુદ્ધ રાખી.
દેદારથી જાય છે દુઃખો મળે છે સ્વર્ગના સુખો.
કેયુર છે મુગટો માથે લટકતા તોરા તે સાથે.
કરણમાં કુંડળો શોભે લલાટે ચાંદલો ઓપે.
કોટે છે કોટીયા પ્યારા જડીત્ર મોતીતણી માળા.
આભુષણ ઓપ પ્રસંગે વાંઘાબેર રંગ બે રંગે.
તેજોમય મુખડાં પ્યારા નીરખીએ મોક્ષના બારા.
પ્રગટ આ પ્રતિમા પ્યારી પ્રભુના પડ્યા છે બારી.

નીરખતાં નાત સુખ મળશે, પ્રસવ મ્રત્યુ તો ટળશે.
ભાવથી ભક્તિ જે કરશો, ભવાબ્ધી તુર્ત તો તરશો.
લગ્નીથી લ્યોને શુભ લ્હાવો સમય નહીં આવશે આવો.
દયાળુ દેવ છે દાતા ત્રીભોવન ગુણુ સદા ગાતા,

અન્નકોટ વિશે.

અણચલે—એ રાહ.

છે આજ છે આજ છે આજ આનંદ ઉરભારી અન્નકોટ અતિ સુખકારી
છે બુંદી મોતેયા ન્યારા, મગદલ સેવદલ છે સારા.
સાટા છે લાડુ સાર નહીં પાર જલેબી જાળી — અન્નકોટ.
છે મગજ મેસુપની પુરતી માંહે સુંદર બરફી સુરતી.
પેંડાની હાર પતાસાં અપાર ઘેવર ગુણુકારી. — અન્નકોટ.
દુધપાક પુડલા પુરી, માંહે કેસર ને કસ્તુરી.
ગુલાબી પાક ગુંદરની સાથ ગુંદવડાં ભારી. — અન્નકોટ.
છે અગન સુખડી સારી, ખડ રોટલી, લાપસી, ન્યારી.
કેરી રસ માંય કેળાંની છાય, પાપડ સુખકારી, — અન્નકોટ.
મન ગમતા માલપુવા છે, ઘી, શાકર, ખીર જુવાં છે.
સુંવાળી સેવ, આરોગે દેવ નીરખો નર નારી — અન્નકોટ.
વડાં ભજીઆં ગાંઠીયા સારા, વળી ફાફડા ફુલેલ પ્યારા.
વધાર્યાં શાક, વાલોળ, વંતાક, મેથી મુળવારી — અન્નકોટ.
છે કેળાં કારેલાં તુરીયાં સુરણુ અળવીને દુધીયાં,
ચોળીની ફળી, મુળા મોગરી, ગુવાર ગુણુકારી — અન્નકોટ.
છે સુવા તાંજળજો ટાંક કેળાં ગલકા બીડા આંક,
કંકોલી ચીલ, રતાળુશીલ, રાઇતાં ભારી — અન્નકોટ.
તુરદાળ મગની ઘેંઝી, માંહે અડદ ચણાની બહોળી.

કઢીને ભાત, અથાણા જાત ગણાવું ન્યારી અન્નકોટ.
ફરી ફેરાં કરમદાં સારા ગુંદા ગરમર લીંબુ પ્યારા.
આંબળાં અતિ, મરચાંની છતી, કાચરી સારી. અન્નકોટ.

છે માખણ રોટલા માંહી દુધ સાકર ઘી છે ત્યાંહી,
આરોગો નાથ જોડી બંને હાથ નમુ વારીવારી અન્નકોટ.

મુખવાસ માધવને માટે તજ લવીંગ એલચી સાથે
સોપારી પાનબીડી નિર્વાણ સ્વીકારો મારી. અન્નકોટ
નજરાણું ધરે સૌદાસ મટે જન્મ મરણનો ત્રાસ,

નીરખે સૌ નાથ લક્ષ્મીની સાથ સ્વરૂપ સુખકારી અન્નકોટ.
છે ઓગણીશ ચોપન સાલ શુદ પડવે ને ભોમવાર,
કાર્તિક છે માસ ત્રીભોવનદાસ આનંદ ઉરભારી. અન્નકોટ.

નાહક પતિ પતિ કરે—એ રાહ.

છે સુંદર સારૂં ગામ ટંકારા નામ પ્રભુનું ધામ.
જુઓ સૌ ધારી, કરો દરશન લક્ષ્મીનાથ સહુ નરનારી
આ મંગળ મંદીર માંય. તેજ તખ્તાપ જળા હળ થાય,,
શોભા બહુ સારી. કરો દરશન.

પ્રભુ પ્રતિમા કેરૂં તેજ, મુખડાં બેજ, ચંદ્રની સેજ
શિતળ સુખકારી. કરો દરશન.

નીત નિરખો લક્ષ્મીનાથ અધાની સાથ, જોડી બે હાથ.
પ્રતિમા પ્યારી. કરો દરશન.

પ્રભુ પડ્યા અપરંપાર, સમરતાવાર, નર ને નાર
દીધા છે દાડી કરો દરશન.

ભવ તરતાં ચીત્તમાં ચાહો, ટંકારે જાઓ પ્રભુ ગુણ
ગાઓ. નરોનેનારી કરો દરશન લક્ષ્મીનાથ સહુ નરનારી.

સમાપ્ત.